

Głos Siostry Faustyny

Nr 8 (272) / 2016

II Niedziela Wielkiego Postu 21 lutego 2016

Ostatnie słowa Chrystusa

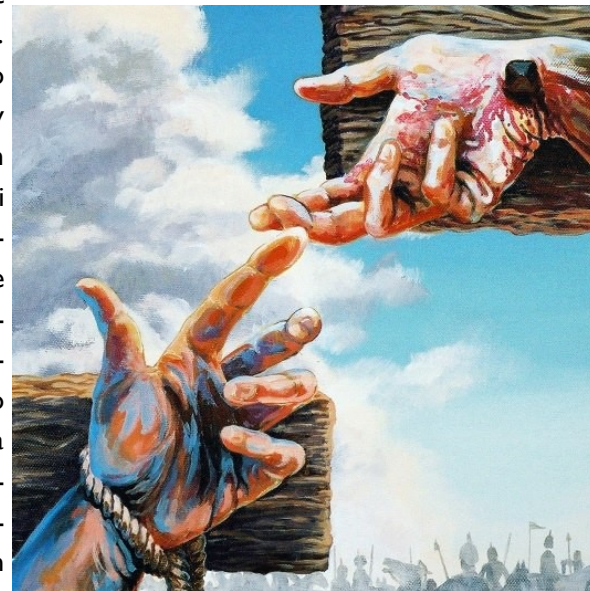
Dziś ze mną będziesz w raju

Helena Oksiuta

Dziś wsłuchujemy się w dialog „dobrego” łotra z Jezusem. Zastanówmy się jakie przesłanie zawiera to zdarzenie dla świata, dla nas, na dziś i jutro. „Zaprawdę, powiadam ci: Dziś będziesz ze Mną w raju»” (Łk 23,35-43). Oto wielka tajemnica Bożego Miłosierdzia. Jak zrozumieć ogrom tej Miłości? Bóg wchodzi w przepaść nędzy i małości człowieka, grzechu, samotności, odrzucenia. „Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, uragał Mu: "Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas". Lecz drugi, karcąc go, rzekł: "Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież - sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił". I dodał: "Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa". Jezus mu odpowiedział: "Zaprawdę, powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju" (Łk 23,39-43). Często spotykamy się z pretensjami wnoszonymi do Boga. Sami również tak niestety

czynimy. Nasze dusze są małe, słabe i łości albo królestwo obojętności czy kruche. Co to oznacza? Oznacza, iż często z taką łatwością upadamy, ulegamy słabościom i pokusom, grzeszymy. Odrzucamy Boga, wybieramy zło ukryte pod pozornym dobrem. Konsekwencją tego jest cierpienie. Nasze życie naznaczone jest

cierpieniem. Gdyby nie ono byłobyśmy monstrem pełne pychy i egoizmu, którego serce byłoby źródłem zła. Cierpienie jako konsekwencja złych wyborów jest dobrodziejstwem dla nas i mił-

sierdziem Boga wobec nas. Bóg nie chce naszego cierpienia. Bóg pragnie naszego szczęścia, zbawienia. Pozwala, abyśmy odczuwali skutki dokonywanych wyborów, jako „mądrą” drogę do zbawienia. W swoim życiu nieustannie stoimy przed koniecznością dokonania wyboru. Jesteśmy tego często nawet nieświadomi. Wszędzie nasza postawa to wyraz dokonanego wyboru. Albo jest pełna miłości, albo tej miłości w niej brak. Za każdym razem budujemy królestwo mi-

podobny jest do losu tych łotrów. Cierpienie będące konsekwencją naszych grzechów to Krzyż. Wisimy na nim obok Jezusa. Nie „wisimy” samotnie, ale z Jezusem. Nasz Pan pozwolił się ukrzyżować dla nas, abyśmy nie byli sami

mnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa." Te słowa pełne pokory, przyjęcia prawdy o sobie i zgody na konsekwencje, są bardzo ważne i mają olbrzymią moc. Niech serce nasze zaleje pokój, bowiem Jezus wiszący obok nas na krzyżu powie dokładnie słowa z Ewangelii: „Zaprawdę, powiadam ci, dziś ze Mną będziesz w raju.” Drugie słowo z Krzyża to zaproszenie i wezwanie do bezgranicznej ufności. Miłosierdzie Boga jest większe niż wszelki ludzki grzech, przekracza granice ludzkiego rozumienia. Jakże wielka nadzieja płynie z Krzyża, nadzieja dla nas, słabych, tak często upadających ludzi. „Dziś ze Mną będziesz w raju”- to przecież odwieczne Boże pragnienie względem każdego człowieka. W chwilach ciemnych, trudnych, nawet gdy wszystko wydaje się stracone miejmy odwagę zawołać razem z dobrym łotrem: „Jezu, wspomnij na mnie...” . Jezus mówi dziś do każdego z nas. To nieprawda, że wszystko skończone. Za nami dopiero część życia - możemy jeszcze je prawdziwie wygrać. Uchwycmy się Jezusa a z Nim wygramy. Jezusowe „dziś”, zawsze aktualne i dynamiczne. Musimy osobiście uwierzyć, wejść w tą rzeczywistość już „tu i teraz” poprzez nawrócenie. Dobry łotr uczy nas pokory, życia sumieniem i prawdą, przyznawania się do winy, do wydawania sprawiedliwych i prawdziwych sądów. On jest wzorem autentycznego wyznania wiary w życie wieczne. Miejmy odwagę ewangelicznie żyć, prawdzie patrzeć w oczy, nazywać zło złem, a dobro dobrem. A „Raj”, Królestwo, które wkrótce zostanie objawione w paschalnych wydarzeniach Wielkiej Nocy, będzie naszym udziałem, bo Bóg ogarnia nas miłością. „Myśmy poznali i uwierzyli miłości, jaką Bóg ma ku nam!” (1 J 4,16). Ten ostatni dar Chrystusa, bierze swój początek w ofierze z życia, dlatego wprowadza nas do chwały zmartwychwstania. „Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki” (Hbr 13,8). Św. Jan Paweł II pisał „(...) nawracajmy się do Boga, który czeka na nas. Czekają na nas „nawrócić”. Idźmy ku Bogu, który pragnie wyjść na nasze spotkanie. Otwórzmy się ku Bogu, który chce się dla nas otworzyć”. Pamiętajmy miłosierdzie Boga bywa pięknie zaskakujące, zatem jeśli tylko uwierzymy i zaufamy Jezusowi, u ostatecznego kresu życia znajdziemy zbawienie, i z Nim będziemy w raju... „Dziś będziesz ze Mną w raju”. Dziś! Teraz i tu jest czas właściwy, czas nawrócenia, czas zbawienia. Dziś się dzieją rzeczy najważniejsze. Nie kiedyś, w przyszłości, wówczas może być już za późno, tylko teraz...

Błogosławiona Góra Tabor

Ks. Piotr Pastewski

Dziś, w II Niedzielę Wielkiego Postu, udajemy się wraz z Panem Jezusem na Górę Tabor, która miała się stać niemyim świadkiem Jego Przemienienia. Chrystus bierze ze sobą także trzech spośród swoich uczniami. Uczniowie ci doświadczyli na tym świętym szczycie coś, co sprawiło, że powrócili do swojej codzienności innymi ludźmi. To na ich oczach dokonało się coś, co na zawsze odmieniło ich życie oraz pogłębiło wiarę. Oto nagle, jak czytamy w Ewangelii, najświętsze Oblicze Pana Jezusa pojaśniało niczym słońce, zaś Jego szaty stały się olśniewająco białe. Usłyszeli też Boże słowa zachęty, które miały ich już na zawsze prowadzić po trudnych ścieżkach życia: "Wstańcie, nie lękajcie się!". Nie lękajcie się, bo Ja zawsze jestem z wami.

Od tamtego czasu Góra Tabor, to nie tylko jakieś tam wzniesienie. To góra, na którą każdy z nas musi wcześniej czy później się wspiąć. I nie chodzi tu o górę w sensie geograficznym. co więcej, dla każdego Góra Przemienienia może okazać się czymś zupełnie innym. Czym? Ktoś na jednym z blogów pięknie napisał: "Być może jest to postać matki, która jako pierwsza nauczyła nas modlitwy

'Ojciec nasz', może kolega ze szkolnej ławki, który zawsze przed posiłkiem czytał znak krzyża. Być może to katecheta w szkole średniej, kiedy to w okresie buntu mieliśmy za nic Boga, a on właśnie pokazał nam, że Bóg to 'równy gość'." Można by pewnie dodać tu jeszcze niezliczone więcej podobnych obrazów. Chodzi jednak o to, że naszą Górą Tabor jest to największe dobro, którego doświadczyliśmy, a które sprawiło, że nadal pozostaliśmy dobrymi ludźmi i chrześcijanami.

A jeżeli nie doświadczyłeś jeszcze tego czegoś nadzwyczajnego w swoim życiu, to nie martw się, przyjdzie czas również na Ciebie. Każdy bowiem ma swoją Górę Tabor. Nieraz po prostu jest tak, że "wdrapywanie się" na tę górę zajmuje więcej czasu i potrzebuje więcej cierpliwości i wytrwałości.

Przeżywamy Wielki Post. To wspaniały czas, by zdobyć się na wysiłek wspięcia się swoją Górą Przemienienia. Zbliża się czas wielkopostnych rekolekcji, może właśnie to wydarzenie będzie dla kogoś jego Górą Tabor. Jeszcze jeden cytat z internetu, właśnie na temat przeżytych rekolekcji: "To czas, kiedy można sam na sam pobyc z Nim obecnym w Najświętszym Sakramencie. To czas, kiedy spotykam Go bardziej niż zwykle w każdej

Mszy Św. w radości uczestników podczas Uwielbienia, w łzach podczas adoracji. Chrystus zmienia siebie, aby zmienić mnie. Tam właśnie zauważam i zaczynam rozumieć to, co przeżyli Apostołowie. Tam spotkałam Boga innego niż w co-

dziennej modlitwie, czy Mszy. To tam Bóg przemienił swoje Oblicze, aby pokazać mi jak bardzo mnie kocha i że jest bliżej niż nam się wydaje, że jest naszym kochanym Ojcem, a nie sędziwym staruszkiem fruującym gdzieś na chmurce."

101 pytań o Miłosierdzie Boże

Jak rozumiano miłosierdzie w NT cz. I

Piotr Szweda MS
ks. Andrzej Witko

W Nowym Testamencie mamy do czynienia z trzema grupami bliskoznacznych terminów określających miłosierdzie. Pierwszą grupę semantyczną stanowi czasownik 'eleein' i pochodzące od niego 'eleos' oraz 'eleemon'. Znajdują się one głównie u Synoptyków. Czasownik 'ellein' tłumaczy się na język polski przez 'współczuć, litować się, pomagać z litości, zmiłować się nad kimś'. Natomiast od czasów Homera rzeczownik 'eleos' oznacza wzruszenie wobec nieszczęścia, które spotkało drugiego człowieka i czyn płynący z tego nieszczęścia. Przymiotnik 'eleemon' oddaje się w języku polskim przez 'miłosierny'. Wreszcie 'eleein' i pochodne od niego, odnoszą się do wymaganego przez Boga szacunku, jaki ludzie winni wobec siebie żywić. Relacje międzyosobowe powinny

być oparte na miłosierdziu, współczuciu, przebaczeniu i życzliwości. Wzór takiego postępowania pozostawia Jezus Chrystus w ewangelicznym nauczaniu: 'Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary' (Mt 9,13). Drugą dziedziną znaczeniową na określenie miłosierdzia w Nowym Testamencie stanowią: rzeczownik 'oiktirmos' (Rz 12,1; 2 Kor 1,3; Flp 2,1; Kol 3,12; Hbr 10,28) i wyrazy od niego pochodne, a mianowicie czasownik 'oikterein' (Rz 9,15) i przymiotnik 'oiktirmon' (Łk 6,36; Jk 5,11). 'Oiktirmos' oznacza uczucie tkliwości, współczucie. Tłumaczony jest przez 'miłosierdzie, zmiłowanie, współczucie'. Czasownik 'oikterein' oznacza okazywać miłosierdzie, litować się. Najczęściej tłumaczony jako 'miłosierny'. Terminy te wywodzą się od wyrazu 'oiktos', określającego lament, żalostny płacz nad jakimś nieszczęściem. Dlatego rzeczownik ten

oznacza 'współczujący lament, współczucie, litość'. Termin 'oiktirmos' i pochodne od niego używane są w Nowym Testamencie najczęściej na określenie Miłosierdzia Bożego, a mniej na oznaczenie miłosierdzia ludzkiego.

W oparciu o powyższą analizę można określić pojęcie ewangelicznego miłosierdzia. Jego treścią jest współczucie płynące z Bożego lub ludzkiego wnętrza dla ulżenia cierpienia i nieszczęścia kogoś drugiego. W tej sytuacji człowiek Wyrazy: 'splanchnidzesthai' (Mt 9,36; 14,14; 15,32; 18,27; 20,34; Mk 1,41; 6,34; 8,2; 9,22; Łk 7,13; 10,35; 15,20) stara się wejść w stan drugiego, współczując mu w tym, co stało się jego udziałem. Pełen wzruszenia, gotowy jest zaradzić temu przez konkretny czyn. Czymś 'splanchna' (Łk 1,78) – wnętrzości, staniem, jest owo współczucie, współślającą miłosierdzie. Czasownik uczestnictwo, współcierpienie oraz osobiste spotkanie z nieszczęściem drugiego Jezusa oznacza 'miłosierdzie, dobroć, przebaczenie'.

Ogłoszenia Parafialne

1. Kolekta budowlana z ubiegłej niedzieli wyniosła 9646,73 zł. Za wszystkie ofiary serdecznie dziękujemy.
2. Dziś o godz. 15.00 zapraszamy na pierwsze w tym Wielkim Poście Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym.
3. Jutro przed mszami św. modlić się będziemy przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II.
4. We wtorek przypada nasza comiesięczna Nowenna do Dzieciątka Jezus. Modlić się będziemy w połączeniu z porannymi i wieczornymi mszami świętymi.
5. W środę o godz. 8.30 msza św. wspólna za zmarłych.
6. W czwartek w połączeniu z poranną i wieczorną mszą św. modlić się będziemy za wstawiennictwem błog. Marty Wieckiej.
7. W piątek zapraszamy na nabożeństwo Drogi Krzyżowej. Przypominamy, że sprawujemy je w następującym porządku:

- godz. 8.30 i 17.30 - dla dorosłych
 - godz. 16.45 - dla dzieci
 - ok. godz. 18.30 (po mszy św.) - dla młodzieży
1. Poproszono nas o przekazanie następujących ogłoszeń:
 2. Pani Burmistrz miasta Puck serdecznie zaprasza wszystkich mieszkańców Pucka do składania wniosków dotyczących Budżetu Obywatelskiego w terminie do 1 marca bieżącego roku. Wnioski można składać w Biurze Obsługi Klienta w pokoju nr 114. Więcej informacji na stronie internetowej urzędu.
 3. W Pucku powstał Dzienny Dom Seniora, dotowany przez Starostwo i Pomoc Społeczną. Ośrodek zapewnia podopiecznym posiłki i dowóz oraz miłą atmosferę. Prowadzone są w nim zajęcia poprawiające pamięć i sprawność ruchową. Możliwa jest również opieka domowa. Ośrodek mieści się przy ul. Żarnowieckiej 5 i czynny jest w dni robocze od 8.00 do 16.00. Aby zostać podopiecznym Dziennego Domu „Senior- Wigor”, potrzebne jest skierowanie z Ośrodka Pomocy Społecznej. Więcej wiadomości w gablocie i na stronie Domu Seniora: <http://przystan.e-ngo.pl/>.
 4. Jak zwykle przy wejściu do kościoła można nabyć najnowszą prasę religijną. Serdecznie zachęcamy do lektury.

Intencje mszalne

PONIEDZIAŁEK - 22 lutego - Katedry św. Piotra

- 8.30 + Stanisław Zelewski – msza św. gregoriańska
 18.00 + mąż Franciszek oraz teściowie
 + rodz. z ob. str. oraz Marcin, Marian, Sebastian i Michał

WTOREK – 23 lutego - św. Polikarpa

- 8.30 +
 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o błog. Boże, dalszą opiekę i zdrowie z okazji urodzin
- 18.00 + cierpiący w czyścicy
 + Teresa Zelewska
 + Stanisław Zelewski – msza św. gregoriańska

ŚRODA – 24 lutego

- 8.30 MSZA ŚW. WSPÓLNA ZA ZMARŁYCH
 18.00 + Jan, Eleonora, Bernard, Gertruda, Zygmunt i zm. z rodz. Korthals i Błaskowskich
 + Stanisław Zelewski – msza św. gregoriańska

CZWARTEK – 25 lutego

- 8.30 + Władysław Klamann, Irena i Józef Holender oraz Wanda i Ernest Klamann
 18.00 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o błog. Boże dla Małgorzaty i Krystiana w 10 rocz. ślubu
 + Stanisław Zelewski – msza św. gregoriańska

PIĄTEK – 26 lutego

- 8.30 + Stanisław Zelewski – msza św. gregoriańska
 18.00 o nawrócenie grzeszników
 + Cecylia i Fryderyk w 21 rocz. śm. Fryderyka

SOBOTA 27 lutego

- 8.30 + Stanisław Zelewski – msza św. gregoriańska
 18.00 + rodz. Brygida i Paweł Bobryccy w dniu urodz. mamy oraz mama Gabriela Mudlaf
 + Władysława Hintzke - int. od uczest. pogrz.

III NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 28 lutego

- 8.00 + Eleonora, Józef, Krystyna i Jan Rosengarten oraz dziadkowie Mudlaff, Krause, Rosengarten i Żochola
 + rodz. Anna i Walerian, teściowie Eleonora i Jan oraz Adela i zm. z rodz. Korthals i Pieper
- 10.00 w podz. za otrzymane łaski z prośbą o zdrowie i błog. Boże dla mamy Brygidy z okazji urodz.
 + Stanisław Zelewski – msza św. gregoriańska
- 11.30 W INTENCJI PARAFIAN
 18.00 + Bernardyna i Jerzy Kempa

PARAFIA ŚW. FAUSTYNY KOWALSKIEJ 84-100 Puck, ul. Swarzewska 84
 tel. (58)7743007, tel. kom. 723967551; faks (58)7746622

e-mail: sfaustyna.puck@gmail.com; www: <http://www.faustinum.jelonek.com.pl>
 numer konta parafialnego: BS Puck 4183480003-0000-0000-0417-0001